

భగవదీత

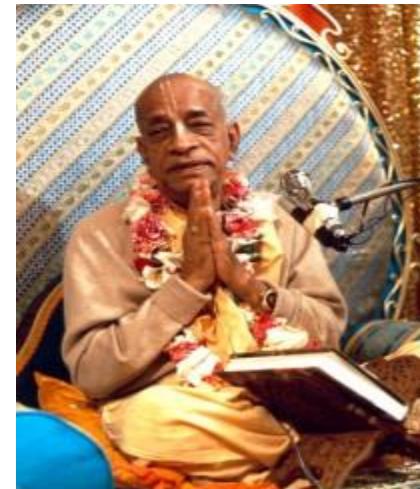
శ్రీ గురు ప్రణతి

ఓం అజ్ఞానతిమమరాంధస్య జ్ఞానాంజనశలాకయా !
చక్కరున్నిలితం యేన తస్యై శ్రీ గురవే నమహా !!

శ్రీ రూప ప్రణతి

శ్రీ చైతన్య మనోభీషం స్థాపితం యేన భూతలే !
స్వయం రూపహా కదా మహ్యం దదాతి స్వపదాంతికమ్ !!

శ్రీల ప్రభూపాద ప్రణతి

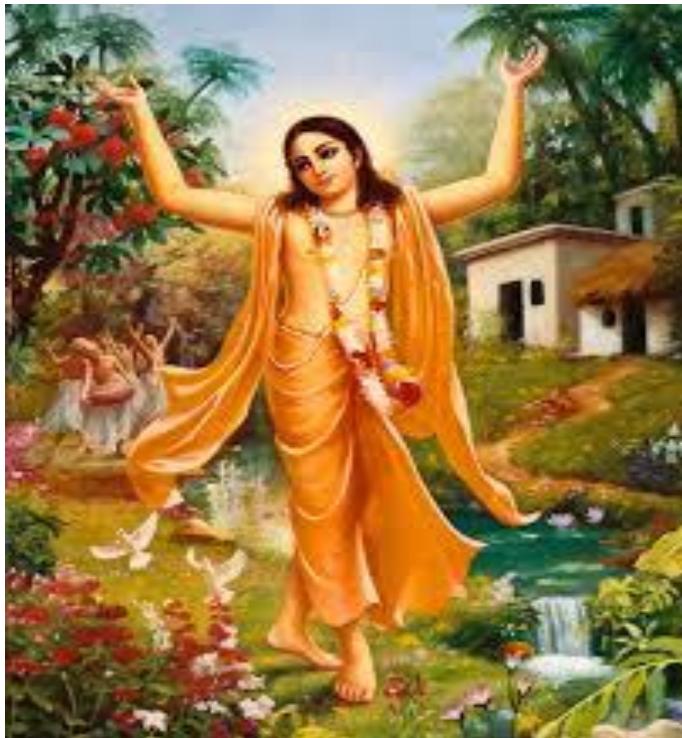
నమ ఓం విష్ణు-పాదాయ కృష్ణ-ప్రేష్టాయ భూతలే !

శ్రీమతే భక్తివేదాంత-స్వామిన్ ఇతి నామినే !!

నమస్తే సారస్వతే దేవే గోర-వాణీ-ప్రచారిణే !

నిర్వశేష-శూన్యవాది-పాశ్చత్య-దేశ-తారిణే!!

పంచతత్వ మంత్రము
జయ శ్రీ కృష్ణ చైతన్యప్రభు నిత్యానంద !
శ్రీ లద్వైత గదాదర శ్రీ వాసాది గోర భక్త బృంద !!

మహామంత్రము
హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే !!

భగవద్గీత యదాతథము
తలతీయాధ్యాయము
కర్మయోగము

3.1

అర్థన ఉవాచ

జ్యాయసీ చేత్ కర్కుణస్తే మతా బుద్ధిర్భనార్థన ।
తత్ కిం కర్కుణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ ॥

అనువాదము

అర్థనుడు పలికెను: ఓ జనార్థనా! కేశవ! కామ్యకర్కుము కంటెను బుద్ధియే
ప్రశస్తరమని నీవు భావించినచో నన్ను ఇట్టి ఘోరమైన యుద్ధమునందు
ఎందులకు నియోగింప గోరుచున్నావు?

3.2

వ్యాఖ్యానిక్రిష్టవ వాకేయన బుద్ధిం మోహయీవ మే |
తదేకం వద నిశ్చిత్య యేన శ్రేయో/హమాపున్యయామ్ ||

అనువాదము

అనేకార్థములు కలిగిన నీ బోధనలచే నా బుద్ధి మోహము నొందినది. అందుచే
నాకు ఏది అత్యంత శ్రేయోదాయకమోదయయంచి నిశ్చయముగా తెలుపుము.

3.3

శ్రీభగవానువాచ

లోకే/స్మిన్ దివ్యవిధా నిష్ఠా పురా ప్రోక్తా మయానఘు ।
జ్ఞానయోగేన సాంఖ్యనాం కర్మయోగేన యోగినామ్ ॥

అనువాదము

దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికెను : పాపరహితుడైన ఉ అర్థునా! ఆత్మానుభూతిని పొందగోరు మానవులు రెండురకములని ఇదివరకే నేను వివరించితిని. కొందరు దానిని సాంఖ్యము మరియు త్తాత్త్విక కల్పనల ద్వారా అవగాహన చేసికొనగోరగా, మరికొందరు భక్తియోగము ద్వారా దానిని అవగాహన చేసికొనగోరుదురు.

3.4

న కర్ణామనారమ్భన్ నైషుర్క్యం పురుషో/శ్వాసే।
న చ సన్మయసనాదేవ సిద్ధిం సమధిగచ్ఛతి ॥

అనువాదము

కేవలము కర్ణ చేయకుండులు ద్వారా ఎవ్వరును కర్ణఫలమునుండి విముక్తిని పొందలేరు. అట్లే కేవలము సన్మయసము ద్వారా ఎవ్వరును పరిపూర్ణత్వమును పొందలేరు.

3.5

న హి కశ్చిత్ క్షణమపి జాతు తిష్ఠ త్వకర్గుకల్త్ |
కార్యతే హ్యవశ: కర్గు సరవ: ప్రకలతిజైర్భుణై: ||

అనువాదము

ప్రతి జీవుడును భూతిక ప్రకలతి వలన తాను పొందినటువంటి గుణమునను సరించి వివశుడై కర్గుచేయుటకు ప్రేరేపింపబడును. కావున ఏదియును చెయ్యకుండ క్షణకాలము కూడా ఎవ్వరును ఉండజాలడు.

3.6

కర్మనైయణి సంయుక్త య ఆన్సే మనసా సృష్టిన్ |
ఇంద్రియర్థాన్ విమూర్ధత్తా మిథాచారః స ఉచ్యతే ||

అనువాదము

కర్మఇంద్రియములను నిగ్రహించినను మనసువుచే ఇంద్రియర్థములను ధ్యానించువాడు నిశ్చయముగా తననుతాను మోసగించుకొనును. అట్టివాడు మిథాచారి యనబడును.

3.7

యస్తివైశ్వియాణి మనసా నియమ్యరభతే/ర్షునా ।
కర్మైశ్వియై: కర్మయోగమసక్త: స విశిష్యతే ॥

అనువాదము

ఓ అర్థునా! అట్లుగాక మనసునుచేత క్రియాశీలక ఇంద్రియములను నిగ్రహించుటకు యత్తించి, ఆసక్తిలేనివాడై కర్మయోగమును (కర్మష్టాచైతన్యము యందు) ఆరంభించు ప్రధావంతుడు అత్యుత్తముడు.

3.8

నియతం కురు కర్కు త్వం కర్వ జ్యాయో హ్యకర్కుణః ।
శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధేయదకర్కుణః ॥

అనువాదము

నీ విధ్యక్త ధర్కమును నీవు శ్రద్ధగా నిర్వర్తింపుము. అట్లు చేయుట అసలు కర్కు చేయకపోవుట కంటెను ఉత్తమము. మానవుడు కర్కు చేయకుండ భౌతికమైన దేహమును కూడ పోషించుకొనజాలడు.

3.9

యజ్ఞార్థాత్ కర్కణో/న్యత్ర లోకో/యం కర్కబంధః ।
తదర్థం కర్క కాన్తేయ ముక్తసంగః సమాచర ॥

అనువాదము

విష్ణువు కొరకై యజ్ఞ రూపమున కర్కనోనరింపవలెను. లేనిచో ఈ భౌతిక జగత్తున కర్క బంధకారము కాగలదు. అందుచే ఓ కుంతీపుత్రా! విష్ణువు శ్రీత్యర్థమే నీ విధ్యక్త ధర్కముల నోనరింపుము.

3.10

సహ యజ్ఞా� ప్రజ్ఞాః సుష్టో వ్యప్తి వాచ ప్రజ్ఞాపతి� ।
అనేక ప్రసవిష్టాధ్వమేష వో / స్త్రీవష్టకామధుక్ ॥

అనువాదము

సుష్టో రంభమున సర్వజీవులకు ప్రభువైన భగవానుడు మానవులను మరియు దేవతా సమూహములను విష్ణు ప్రీత్యర్థమైన యజ్ఞములతో సహ సుష్టోంచి జగత్తునకు పంపి : “ఈ యజ్ఞములచే మీరు సంపన్ములు కండు. ఏలయన వీని ఆచరణము మీ సుఖజీవనమునకు మరియు బంధువిముక్తికి కావలసిన సర్వాభీష్టముల నొసంగును” అని ఆశీర్వదించెను.

3.11

దేవాన్ భావయతానేన తే దేవా భావయస్త వః |
పరస్పరం భావయస్తః శ్రేయః పరమవాప్నయథ ||

అనువాదము

యజ్ఞములచే సంతృప్తి నొందిన దేవతలు మీకు తర్పి కలిగింతురు. ఆ విధముగా మానవులు మరియు దేవతల నడుమ గల పరస్పర సహకారముచే సర్వలకు శ్రేయస్సు కలుగగలదు.

3.12

ఇష్టాన్ భోగాన్ హి వో దేవా దాస్యన్నేం యజ్ఞబూధితాః ।
తైర్థత్తానప్రదాయైభోయే భుంక్తే స్నేన ఏవ సః ॥

అనువాదము

“వివిధ జీవనావశ్యకములను ఒనగూరుచు కార్యమున నియుక్తులైన దేవతలు యజ్ఞాచరముచే సంతృప్తినొంది మీకు కావలసిన వస్తువులనన్నింటిని ఒసంగుదురు. కాని దేవతలిచ్చు వస్తువులను తిరిగి వారికి అరివుంపకయే తాను అనుభవించువాడు నిక్కమగా చోరుడే యగును.

3.13

యజ్ఞశిష్టాశినః సన్తో ముచ్యనే సరవకిలింపైः ।
భుంజతే తే త్వముం పాపా యే పచ్ఛాయత్కారణాత్ ||

అనువాదము

“యజ్ఞమున అరిగింపబడిన ఆహారమును సీవకరించుట వలన భగవద్ఘక్తులు సరవ విధములైన పాపములనుండి విముక్తులగుదురు. తమ ఇంద్రియ ప్రీతి కొరకే ఆహారమును సిద్ధము చేసుకొను వారు కేవలము పాపమునే భుజింతురు.”

3.14

ಅನ್ನಾರ್ಬವನ್ನಿ ಭೂತಾನಿ ಪರ್ಷಣ್ಯದನ್ನಸಮಾವಃ |
ಯಜ್ಞಾರ್ಬವತಿ ಪರ್ಷನೋ ಯಜ್ಞಃ ಕರ್ತಸಮುದ್ರಾವಃ ||

ಅನುವಾದಮ್ಮ

ಜೀವ ದೇಹಮುಲನ್ನಿಯನು ವರ್ಷಮು ವಲನ ಉತ್ಪನ್ನಮೈನಟ್ಟಿ ಆಹಾರ ಧಾರ್ಯಮುಪೈ
ಆಧಾರಪಡಿ ಜೀವಿಂಚನು. ವರ್ಷಮು ಯಜ್ಞಾಚರಮು ವಲನ ಕಲುಗುನು. ವಿಶೋತ
ಕರ್ತಾಚರಣಮು ನುಂಡಿ ಯಜ್ಞಮು ಉದ್ಬಾವಿಂಚುಮನ್ನಾದಿ.

3.15

కర్మ బ్రహ్మాద్వావం విధి బ్రహ్మక్షరసముద్భవమ్ ।
తస్మాత్ సర్వగతం బ్రహ్మ నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్ ॥

అనువాదము

నియమిత కర్మలు వేదములందు నిర్దేశింపబడగా, అట్టి వేదములు దేవాదిదేవుని నుండి ప్రత్యక్షముగా వ్యక్తము చేయబడినవి. అందుచే సర్వ వ్యాపకమైన పరబ్రహ్మము యజ్ఞకర్మ లందు నిత్యముగా ప్రతిష్ఠితమై యుండును.

3.16

ఏవం ప్రవర్తితం చక్రం నాను వర్తయతీహాయః ।
ఆమూలురిస్తైయారామో మోర్ధ్వం పార్శ్వ స జీవతి ॥

అనువాదము

ప్రియమైన ఒ అర్థునా! ఈ విధముగా వేదములచే స్థాపింపబడిన యజ్ఞ చక్రమును మానవ జీవితమున అనుసరింపనివాడు నిజముగా పాప జీవను డగును. కేవలము ఇంద్రియ తృప్తి కొరకే జీవించుచు అట్టివాడు నిరధ్వకముగా జీవనమును గడుపును.

3.17

యస్తాయత్కరతిరేవ స్యాదాత్కరతలప్తశ్చ మనవః ।
ఆత్కనేవ చ సన్తష్టస్తస్య కార్యం న విద్యతే ॥

అనువాదము

కాని ఆత్మానుభవ పూరితమైన జీవితముతో ఆత్కయిందే ఆనందమును గొనుచు,
ఆత్కయిందే తప్తప్తడి పరిపూర్ణ సంతుష్టిని పొందినవానికి చేయవలసిన
కర్కుమేమియును లేదు.

3.18

నైవ తస్య కల్తేనార్దో నాకల్తేనేహ కశ్చన |
న చాస్య సర్వభూతేషు కశ్చిదర్థవ్యప్రాశ్రయః ||

అనువాదము

ఆత్మానుభవమును పొందిన మానవుడు తన విధుక్త ధర్మనిర్వహణము ద్వారా
పొందవలసిన ప్రయోజనమేదియును ఉండదు. అయినను అట్టి కర్మను
నిర్వర్తింపకపోవుటకు కారణము గాని, ఇతర జీవులపై ఆధారపడవలసిన
అవసరము గాని అతనికి ఉండదు.

3.19

తస్యాదసక్తః సతతం కార్యం కర్మస్థాచర |
అసక్తో హ్యాచరన్ కర్మపరమాపోతి పురుషః ||

అనువాదము

అందుచే మానవుడు కర్మఫలముల యందు ఆసక్తి లేనివాడై తన ధర్మముగా భావించుచు కర్మలనాచరింపవలెను. ఏలయనగా ఆసక్తిలేకుండ కర్మనొనరించుట ద్వారా మానవుడు పరమసత్యమును పొందగలడు.

3.20

కర్మానైవ హి సంసీద్ధిమాస్తితా జనకాదయః ।
లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కుర్తుమర్థసి ॥

అనువాదము

జనకుడు వంటి మహారాజులు కేవలము విధుక్క ధర్మములను నిర్వహించుట ద్వారానే పరిపూర్ణత్వమును పొందగలిగిరి. అందుచే జనసామాన్యమునకు బోధించు నిమిత్తమై తప్పక నీవు నీ కర్మను చేయవలయును.

3.21

యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరో జనః ।
స యత్ప్రమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే ॥

అనువాదము

మహానీయుడైన వ్యక్తి ఎట్టి కార్యములను చేయునో వానిని సామాన్య జనులు అనుసరింతురు. తన ఆదర్శప్రాయ కర్మము ద్వారా దేనిని అతడు ప్రమాణముగా నిర్ణయించునో దానినే లోకమంతయు అనుసరించును.

3.22

న మే పార్దాస్తి కర్తవ్యం త్రిషు లోకేషు కించన ।
నానవాప్తమవాప్తవ్యం వర్త ఏవ చ కర్మణి ॥

అనువాదము

ఓ పార్దా! ముల్లోకములందును నాకు నిర్దేశింపబడిన కర్తవ్య మేదియును లేదు.
నేను కోరునది కాని పొందునది కాని ఏదియును లేకున్నను విహితకర్మల యందు
నేను నియుక్తుడనై యున్నాను.

3.23

యది హ్యాహం న వర్తేయం జాతు కర్కృణ్యైత్ప్రానితః ।
మమ వర్క్కానువర్తనే మనుష్యః పార్ష్డ సర్వశః ॥

అనువాదము

ఓ పార్ష్డా! ఒకవేళ నేను విధువ్యక్త ధర్కమును చక్కగా నిర్వహింపనిచో
మానవులందరును తప్పక నా మార్ధమునే అనుసరింతురు.

3.24

ఉత్సవేయరిమే లోకా న కుర్యం కర్మ చేదహమ్ ।
సంకరస్య చ కర్తా స్యాముపహన్యమిమా: ప్రజా: ॥

అనువాదము

నేను విధ్యక్త ధర్మములను నిర్వహింపనిచో లోకములన్నియును నాశనమునకు గురికావలసి వచ్చును. నేను అవాంఛనీయమైన ప్రజాబాహుత్యమునకు కారకుడనై తథావరా సర్వజీవుల శాంతిని ధ్వంసము చేసినవాడనగుదును.

3.25

సక్తా: కర్మణ్యవిద్యాంసో యథా కుర్వన్ని భారత |
కుర్యాద్ విద్యాంస్తథాసక్తశిఖీర్షల్కసంగ్రహమ్ ||

అనువాదము

పామరులు కర్మపులములందు ఆసక్తులై తమ కర్మనొనరించునట్లు,
విద్యాంసుడైనవాడు సామాన్యజనులను ధర్మమార్ధమున వర్తింప జేయుటకై
ఆసక్తిరహితముగా విహిత కర్మల నాచరింపవలెను.

3.26

న బుద్ధిభేదం జనయేదజ్ఞానాం కర్మసభ్యైనామ్ |
జోషయేత్పర్వకర్మాణి విద్యాన్ యుక్తః సమాచరన్ ||

అనువాదము

విధ్యక్త ధర్మపు ఫలముల యొద ఆశక్తిని కలిగిన పామరుల మనసును కలత పదునట్టుగా విద్యాంసుదు వారిని కర్మ మానుమని ప్రేరేపింపరాదు. అట్లుకాక, అతడు భక్తిభావముతో కర్మనోనరించుచు (కృష్ణచైతన్యము నందు పురోభివర్ధిని పాందుటకై) వారిని వివిధ కర్మల యందు నిమగ్నలను చేయవలెను.

3.27

ప్రకృతే క్రియమణాని గుణైः కర్మాణి సర్వశః ।
అహంకార విమూఢాత్మా కర్తృహమితి మన్యతే ॥

అనువాదము

అహంకార ప్రభావముచే మోహితుడైన జీవాత్మ వాస్తవముగా ప్రకృతి త్రిగుణములచే నిర్వహింపబడు కర్మలకు తానే కర్తృగా భావించును.

3.28

తత్త్వవిత్తు మహబాహో గుణకర్మవిభాగయో: |
గుణా గుణేషు వర్తన్త ఇతి మతాన్ న సజ్జతే ||

అనువాదము

ఒ మహబాహో! పరతత్త్వ జ్ఞానము కలిగినవాడు భక్తియుక్త కర్మలకును, కామ్యకర్మలకును నడుమ బేధమును పూర్తిగానెరిగి, ఇంద్రియములందును మరియు ఇంద్రియ భోగములందును ఆసక్తుడు గాకుండును.

3.29

ప్రకృతేర్థణసమ్మాధా: సజ్జనే గుణకర్మసు ।
తానకృతస్నావిదో మందాన్ కల్తస్నావిన్న విచాలయేత్ ॥

అనువాదము

భౌతికప్రకృతి గుణములచే మోహితులైన అజ్ఞానులు భౌతిక కర్మల యందు పూర్తిగా నిమగ్నులై ఆసక్తులై యుందురు. కర్తయొక్క అజ్ఞాన కారణమున ఆ కర్మలు అధమములైనప్పటికిని జ్ఞానవంతుడు వారిని కలతపెట్టరాదు.

3.30

మయి సర్వాణి కర్మాణి సన్మయసాధ్యత్వచేతనా ।
నిరాశీర్పుర్వమో భూత్వా యుద్ధస్వ విగతజ్వరః ॥

అనువాదము

అందుచే ఓ అర్థనా! నన్ను గూర్చిన పరిపూర్ణ జ్ఞానము కలవాడవై ఫలాపేక్ష
మరియు మమత్వములను విడిచి, నీ కర్కాల నన్నింటిని నాకు సమర్పించి
అలసత్వమును విడి యుద్ధము చేయుము.

3.31

యే యే మతమిదం నిత్యమనుతిష్ఠన్ని మానవః ।
శ్రద్ధావల్లో/నసూయల్లో ముచ్యన్తే తే/పి కర్కాభిః ॥

అనువాదము

నా ఆజ్ఞల ననుసరించి తమ కర్కాలను నిర్వహించుచు శ్రద్ధతో ఈ ఉపదేశమును
అసూయారహితులై అనుసరించువారు కామ్యకర్కా బంధముల నుండి
విడువడబడుదురు.

3.32

యే త్వేతదభ్యసూయన్తో నానుతిష్ఠన్ని మే మతమ్ |
సర్వజ్ఞానవిమూడాంస్తాన్ విద్ధి నష్టానచేతనః ||

అనువాదము

కాని అసూయతో ఎవరు ఈ ఉపదేశములను మన్మింపరో, అనుసరింపరో అట్టివారిని జ్ఞానవిహీనులుగను, మూర్ఖులుగను, పరిపూర్ణత్వమును పొందుయత్నములలో బ్రహ్మలుగను భావింపబడుదురు.

3.33

సదృశం చేష్టతే స్వస్యాః ప్రకృతేర్ జ్ఞానవానపి ।
ప్రకృతిం యాస్తి భూతాని నిగ్రహః కిం కరిష్యతి ॥

అనువాదము

ప్రతియొక్కరు త్రిగుణములనుండి తాము పొందిన స్వభావమునే అనుసరించురు.
జ్ఞానవంతుడైన మానవుడు కూడ తన స్వభావమునకు తగినట్లు
కర్కణానరించును. అట్టి యెడ నిగ్రహమేమి చేయగలదు?

3.34

ఇస్తియసేయస్తియస్తార్థే రాగద్వచో వ్యవస్తితో ।
తయార్న వశమాగచేత్త తో హృస్య పరిప్రానో ॥

అనువాదము

ఇంద్రియములకును ఇంద్రియార్థములకును సంబంధించిన రాగద్వషములను
నియంత్రించుటకు కొన్ని నియమములు కలవు. ఆత్మానుభూతి మార్థమున ఆ
రాగద్వషములు ఆటంకములగుటచే మానవుడు వాటికి వశము కాకుండదు.

3.35

శ్రేయాన్ స్వధర్మైగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్టాత్ |
స్వధర్మై నిధనం శ్రేయః పరధర్మై భయావహః ||

అనువాదము

పర ధర్మమును చక్కగా నిర్వహించుట కంటెను గుణరహితమైనను స్వధర్మమును ఆచరించుట ఉత్తమము. పరధర్మానుచరణము హనికరమగుటచే దానిని పాటించుట కంటెను స్వధర్మానుచరణము నందు నాశము పొందుటయైనను ఉత్తమమైనదే!

3.36

అర్థన ఉవాచ

అథ కేన ప్రయుక్తో/యం పాపం చరతి పూరుషః ।
అనిచ్చన్నపి వార్షైయ బలాదివ నియోజితః ॥

అనువాదము

అర్థనుడు పలికెను : ఓ వర్ణివంశసంజూతుడా! అనిష్టముగానైనను బలవంతముగా నియుక్తమైన వాని వలె మానవుడు దేనిచే పాపకర్మలు చేయుటయందు ప్రేరేపింపబడుచున్నాడు?

3.37

శ్రీభగవానువాచ

కామ ఏష క్రోధ ఏష రజోగుణసముద్భవः ।
మహాశనో మహాపాపాగై విధేయనమిహ వైరిణమ్ ॥

అనువాదము

శ్రీకట్టబగవానుడు పలికెను : అర్థునా! రజోగుణ సంపర్చము వలన పుట్టిన కామమే తదుపరి క్రోధముగా పరిణమించును. అదియే ఈ ప్రపంచమునకు సర్వమును హరించునట్టియు, పాపభూయిష్టమైన గొప్ప శత్రువు.

3.38

ధూమేనాప్రియతే వహ్నిర్యథాదర్శో మలేనచ ।
యథోత్సవాతో గర్భస్తథా తేనేదమావృతమ్ ॥

అనువాదము

అగిను పొగ చేతను, అర్థము ధూళి చేతను, గర్భము మావిచేతను కప్పబడి
యుండునట్లు జీవుడు కూడ కామము యొక్క వివిధ దశలచే కప్పబడి యుండును.

3.39

ఆవృతం జ్ఞానమేతేన జ్ఞానినో నిత్యవైరిణా ।
కామరూపేణ కొన్నేయ దుష్టారేణాన లేన చ ॥

అనువాదము

ఈ విధముగా జ్ఞానవంతుడైన జీవుని శుద్ధచైతన్యము ఎన్నడును తలపై
చెందనిదియు మరియు అగ్నివతె దహించునదియునైన కామమనెడి నిత్య
శత్రువుచే ఆవరింపబడి యుండును.

3.40

ఇంద్రియాణి మనోబుద్ధిరస్యధిష్ఠానముచ్యతే ।
ఎత్తైర్విమోహయత్యేష జ్ఞానమావృత్య దేహినమ్ ॥

అనువాదము

ఇంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి యనునని ఈ కామము నివసించు స్థావరములు.
వీని ద్వారా కామము జీవుని యథార్థ జ్ఞానమును ఆవరించి అతనిని మోహింపజేయును.

3.41

తస్మాత్ విష్ణియణ్యదౌ నియమ్య భరతర్భభు ।
పాప్మానం ప్రజూహి హ్యానం జ్ఞానవిజ్ఞానాశనమ్ ॥

అనువాదము

అందుచే భరతవంశీయులలో క్రేష్ణుడవైన ఓ అర్థునా! ఇంద్రియ నిగ్రహము ద్వారా గొప్ప పాపచిహ్నమైన ఈ కామమును మొట్టమొదటనే అదుపు చేసి, జ్ఞానము మరియు ఆత్మానుభవములను నాశనము చేయునట్టి దానిని నశింపజేయుము.

3.42

ఇన్నియాణి పరాణ్యహురిన్నియేభ్యః పరం మనః ।
మనసస్తు పరా బుద్ధిర్యో బుద్ధేః పరతస్తు సః ॥

అనువాదము

జదపదార్థము కంటెను ఇంద్రియములు ఉత్తమములు; ఇంద్రియముల కంటెను మనసును ఉత్తమము. మనసును కంటెను కూడ బుద్ధి మరింత ఉత్తమము; బుద్ధికంటెను ఆత్మ అత్యంత ఉత్తమము.

3.43

ఎవం బుద్ధేः పరం బుద్ధాయై సంస్తుభ్యాత్మానమాత్మనా ।
జహి శత్రుం మహాబాహేశా కామరూపం దురాసదమ్ ॥

అనువాదము

ఓ గోప్య బాహువులు గల అర్థనా! ఈ విధముగా భౌతికమైన జంద్రియముల కంచెను, మనసును కంచెను, బుద్ధి కంచెను ఆత్మ అతీతమని ఎరిగి, అత్యన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక బుద్ధిచే (కృష్ణచైతన్యముచే) మనసును స్విరపరిచి, ఆవిధముగా ఆధ్యాత్మిక బలముచే మానవుడు అనచశక్యము గాని కామమనెడి ఈ శత్రువును జయింపవలెను.

పారే కృష్ణ